

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

No 3

IN NEDERLAND 50 Cts

32 KLEU
BLADZIJDEN

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

OVERWINNAAR DOOR OVERGAVE

Jean Graton

PAT BOLLIE, OVERWINNAAR DOOR OVERGAVE !

Niet zonder verwondering heeft het publiek de match bijgewoond van de veteraan Pat Bollie en de nieuwe ster Kid Jimmy. De jonge bokser heeft het gevecht na de negende round opgegeven, alhoewel hij de match bijna had gewonnen.

Terwijl Bollie bestookt wordt door de joernalisten, daalt Jimmy, geholpen door zijn manager en supporters, van de ring...

Bravo, Bollie !

Leve de ouwe taaie!

KID JIMMY

De toeschouwers zijn ontgoocheld, en jouwen Kid ten onrechte uit...

Je hebt schrik uitgestaan !

Je was bang hé ?

Maar kijk, hij houdt zijn linkerpols vast.

Pat Bollie verlaat op zijn beurt de ring, terwijl de luidsprekers aankondigen

...dat Kid Jimmy het gevecht heeft opgegeven ten gevolge van een wonde aan de pols.

Dat is niet waar ! Weg met Kid !

BOLLIE

In de kleedkamer wordt Pat Bollie opgewacht door zijn vrouw, die even verwonderd is als de bokser zelf over de afloop van het gevecht.

Pat, dat was meesterlijk !

Ja, Mary... Ik rekende niet meer op deze overwinning!

BOLLIE

Ik vreesde de ontmoeting, want ik ben niet meer van de jongste.

Ik heb je zó dikwijls gevraagd het boksen op te geven, maar je wilde je handschoenen niet aan de nagel hangen...

BOLLIE

Men moet zich op tijd kunnen terugtrekken, en ik heb grof gespeeld door deze match te aanvaarden.

Gelukkig heb je gewonnen! Met dat geld kunnen we een kleine hoeve kopen en rustig leven...

Waaraan denk je, Pat ?

Indien Kid zich niet had gekwetst aan de pols, was hij de sterkste geweest, en dan zou hij de match beslist hebben gewonnen...

Denk daar niet meer aan, makker! Wij hebben het allen benauwd gehad : einde goed, alles goed !

Ja, Pat ! Nu heb je genoeg gebokst. Dit was je laatste gevecht ! Je hebt het gewonnen, en je zult voor altijd een groot kampioen blijven !

Mary, ik ben toch zó gelukkig !

Maar voor de deur van Kid Jimmy wachten de joernalisten benieuwd op de jonge bokser...

Gaat men ons eindelijk binnen laten?

Er gebeurt daar iets, dat men ons wil verborgen houden...

Laat de dokter door !

De manager en de verzorgers bevinden zich alleen met Kid, wanneer de dokter binnen komt...
Kom binnen, mijnheer, en onderzoek zijn pols eens...
Dat is niet nodig!

Hoe, niet nodig ?...
Omdat er helemaal niets hapert aan mijn pols !

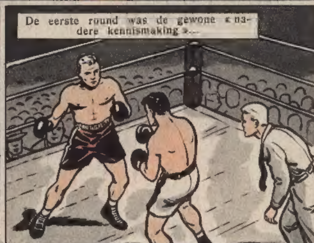

Wat ?... Wat zeg je daar ?
Dat heb ik nooit meegemaakt !

De manager is razend, en dwingt Kid zich nader te verklaren.
Tracht me dan te begrijpen, en wind je niet op !

Ik wist zéér goed, bij het beklimmen van de ring, dat Pat Bollie vanavond kop of letter speelde. Hij wierp zijn prestige en zijn toekomst in de weegschaal.

Toen wij tegenover elkaar stonden, had ik geen medelijden !
...En bokste eerlijk !
BOLLIE

Terwijl ik op de gongslag zát te wachten in mijn hoek, dacht ik...
Indien je hoopt, dat ik je zal sparen, ben je er naast ! Ik heb reeds twaalf matchen geleverd als beroepsbokser, en vanavond ben ik niet van plan mij in de hoek te laten duwen...

De eerste round was de gewone « nadere kennismaking »...

De oude Bollie bokste nog goed, maar hij bezat zijn « punch » niet meer !

Ik regelde het zo, dat Bollie zich moe maakte terwijl ik mijn krachten spaarde.

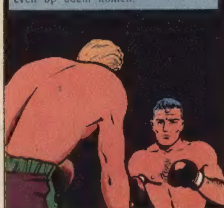

Ga er nu maar op los, je moet zien wat hij nog waard is, maar opgepast, want die oude boksers zijn doorgaans zeer sluw...
O.K., boss !

Na de aanvang van de zevende round ging ik er los.

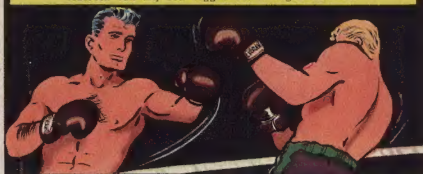

Opgepast, kerel !

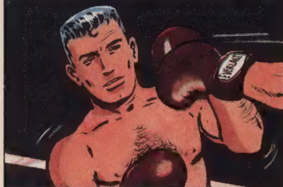

...En ik plaatste een goede rechtse !

Het was een harde slag, en Bollie zakte door zijn knieën...

Toen de scheidsrechter zeven telde, stond hij weer recht. Ik liet hem even op adem komen.

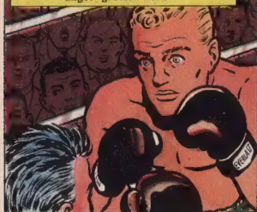

Maar ik voelde, dat hij het erg te verduren had! De schrik stond in zijn ogen te lezen...

Toen dacht ik plotseling : ik zal ook eens voor mijn laatste match staan, en dan zal ik misschien niet meer moeten vechten voor de glorie, maar om mijn brood te verdienen, en om te vermijden dat iedereen van mij zou zeggen dat ik afgedaan heb !

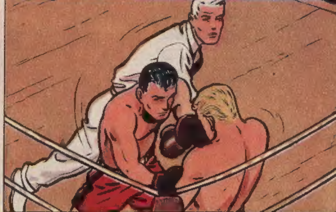

Ik zal dan misschien ook voor een jong, krachtig en onbarmhartig bokser staan...

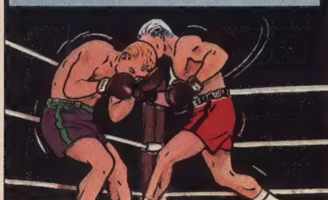

...Een kerel die er genoegen zal in scheppen om het gevecht zo lang te rekken, tot hij mij neerslaat... Een jonge kerel zoals ik vanavond !

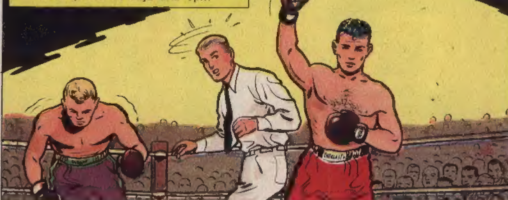

Begrijp mij, baas ! Die gedachte heeft mij bezield. Ik dierf bijna niet meer toeslaan. Bollie is altijd een fair bokser geweest. Ik bewonderde hem toen ik nog een kleine jongen was, en nu stond hij daar bijna weerloos voor mij...

Bij iedere nieuwe slag zag ik dat z'n angst groter werd...

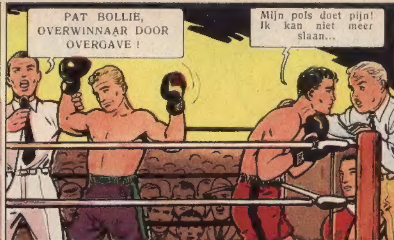

En plotseling nam ik een besluit :
Neen! Ik vel hem *niet* neer !

Ik dreef hem naar de hoek van de ring...

...En daar diende ik hem een reeks linksen toe... Nog een of twee slagen, en hij zou tegen de vloer gaan...

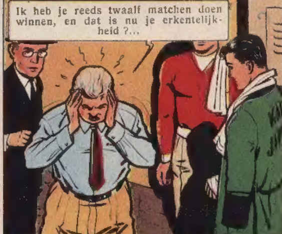

Op dat ogenblik week ik achteruit en daar hij weer, maar groggy, op mij toekwam, stak ik mijn arm op...

De volgende week : SIMON BOLIVAR

ONDER ONS VERMA

GEHEIME BOODSCHAP

N W R O W E R L A D
R K L E E I A N N O
I N V A O Z G E A G
L E N D C U G L T G
D R E O R L T U V G
E B R O I P E L D L
N A E N D E E I N N
W E N A D E U N E N
N T W ! W S E D V N
O A G A E W G O E E

HET SUPER-KUIFJE

WIJ krijgen nog steeds talrijke gunstig reakties uit de vier windstreken aan gaande ons Super-Kuifje. Onze lezer Alfon Op de Beeck van Heist op den Berg schrij ons : « Het is werkelijk iets enigs. U m gerust als kenspreuk nemen : Altijd meer, a tijd beter ! Uw blad mag de vergelijking doo staan met om het even welk weekblad. I dacht eerst te schrijven « jeugdblad », ma dat is het niet, ofwel voelen alle andere le zers zich jeugdiger worden door het leze van uw blad. Zo ik mijn blad niet ineen door lees, dan moet ik steeds enkele dage

wachten om het terug te krijgen, want d is het reeds ergens anders geraakt. Mijn ve zameling, die reeds een grote stapel gewo den is, komt dikwijls goed van pas. Is e van de jongens uit de klas ziek, gaat er e jaargang heen. Daarmee heeft hij een bee verzet, en duren de vervelende dagen ni zo lang. Anderen zouden ziek worden om nummers eens te mogen lezen. »

Dat is vriendelijk, en tevens goed ! Bezo gen alle Kuifje's lezers hun nummers en a bums ter lektuur aan vrienden of kenni sen die ziek zijn ?

Je kunt hen geen groter genoegen doe

EEN NIEUWE KUIFJE's KLUB

Ludo Boeckstijns, Vlaamse Kunstlaan, 40, Antwerpen, zou graag een toneelklub willen oprichten. Hij hoopt met zijn klubleden dan vroeg of laat in het KUIFJE's teater te Brussel een opvoering te geven. Jongens, die iets voelen voor toneel, en in de omgeving van Ludo Boeckstijns wonen, stellen zich onmiddellijk met hem in verbinding.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR :

Anton van Velzen, Bothalaan, A 205, Zeist, zou graag willen korresponderen in het Duits met een Zwitserse jongen van 12 tot 14 jaar.

Edwin Schins, Kanaaldijk, 335 Schoten (bij Antwerpen) zou graag korresponderen met een jongen van 12 à 14 jaar uit Belgisch Kongo, Frankrijk, Zwitserland of India. Edwin spreekt en schrijft Nederlands, maar verstaat ook Frans. Hij verzamelt postzegels.

Hans van Gennef, Willem de Zwijgerlaan, 103, Den Haag (Holland) is 14 jaar oud en zou graag korresponderen met een jongen uit Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk of Saarland.

Elfriede van den Hove, Steenweg op Aalst, 38, Ninove, is 13 1/2 jaar en zou graag korre ponderen met een Fransspreke meisje van ongeveer 14 jaar Zwitserland.

Wat denk je over
HET SUPER-KUIFJE
van 32 bladzijden ? Toon het aan je vrienden die het nog niet kennen !

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Laten wij eens kijken wat Uwe Hoogheid van het speerwerpen terecht brengt !!

Hoogheid, uw techniek deugt niet en u zet er niet genoeg kracht achter !

Wel, ik zal me eens goed concentreren, oefenmeester !

KEN WIJ ONS BEST!

ZOEKPLAATJE

Meent deze rakker werkelijk dat hij alleen is ?

WAARHEID UIT 'N KINDERMOND

VOOR het feest van Sinterklaas vroeg vader aan Janneman :
— Vertel me nu eens jongen wie in de laatste maand braaf deed al wat mama vroeg ?
Janneman : Jij, papa.

★

DE inspecteur hoort in een klas hevig tumult, snelt er naartoe en ziet hoe een grote jongen een kleinere een pak slaag toedient. Hevig vertoornd grijpt hij de grote slungel vast en duwt hem buiten. Onmiddellijk heerst er orde in de klas.
De inspekteur kijkt verwonderd toe en vraagt :
— Waar is de meester ?
— Die heb je zoeven buiten gegooid, mijnheer de inspecteur !

(Walter Chabot, Mechelen.)

— Ik bracht een lieve, kleine, oude dame veilig over de steenweg en nu zijn mijn padvindersmes en mijn kompas verdwenen !

DE TEST VAN DE WEEK

ZOU JE EEN GOED HANDELAAR ZIJN ?

NAAR het schijnt wordt men als handelaar geboren. Het is een gave, of zo je wil, een bepaalde eigenschap, die je in de wieg meekrijgt. Als je die niet hebt, doe je er best aan nooit een winkel te openen. Of je al dan niet voor handelaar in de wieg bent gelegd, kan je weten zo je antwoordt op onderstaande vragen.

JA = 3 punten; SOMS = 1 punt; NEEN = 0 punten.

	Punten
1. Kan je goed tellen ?	....
2. Vergelijk je spontaan de verschillende prijzen voor eenzelfde artikel ?	....
3. Tracht je met een of andere vriend een ruilhandeltje op touw te zetten ?	....
4. Weiger je het ruilvoorwerp, indien je meent dat de waarde ervan te gering is ?	....
5. Ken je de kunst van loven en bieden ? . . .	....
6. Ben je al wel eens op het idee gekomen oud papier, lege flessen en oud ijzer te verkopen om er een paar centen aan te verdienen ? . .	....
7. Vind je het logisch dat je voor ieder werk betaald wordt ?	....
8. Verkies je bij het spel verkoper en niet de koper te zijn ?	....
9. Ben je pas gelukkig wanneer je iets verkopen kan ?	....
10. Slaag je er in je waar in een rekordtijd aan de man te brengen ?	....
11. Wanneer je het gevraagde produkt niet hebt, tracht je dan er een ander aan te smeren ? . .	....
12. Heb je medelijden met je vriend die bloost wanneer men iets weigert, en die niet durft aandringen ?	....
13. Ben je vriendelijk, heb je een grote overredingskracht en vergeet je niet dat de klant koning is ?	....
14. Zeg je soms met een zekere fierheid : « Ik heb voor hetzelfde, maar de helft betaald ! » ? . .	....
15. Kweek je in je tuintje alleen datgene wat opbrengt ?	....
Totaal . . .	....

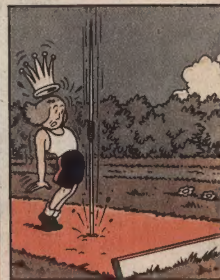
JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan kreeg het bevel zich naar Brazilië te begeven, om er piloten voor « De Blauwe Driehoek » op te leiden. Aan boord van het vliegtuig dat hem naar Rio de Janeiro brengt, bemerkt onze vriend plotseling een vreemde schittering in de lucht...

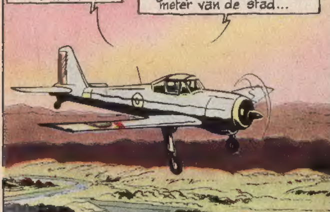

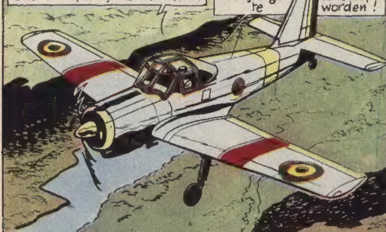

(Wordt voortgezet.)

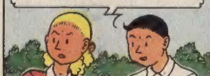
De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

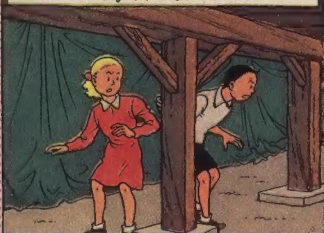
De gezanten van Mars hebben aangekondigd dat zij zouden landen op de Place de la Concorde. Suske en Wiske, die toekijken hoe de laatste voorbereidselen worden getroffen om de Marsbewoners feestelijk te ontvangen, merken plotseling twee verdachte personages...

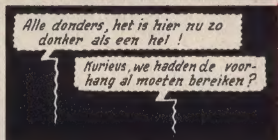

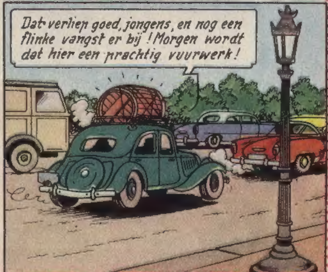

BOUK

! ?

Hallo Hallo hier LUC VARENNE !...

WIE WORDT ER KAMPIOEN VAN BELGIE ?

TE oordelen naar de brieven die ik regelmatig ontvang van mijn lezers is het de vraag : « Welke voetbalploeg wordt kampioen van België ? », die hen het meest interesseert. Ik zal trachten mijn mening daarover uiteen te zetten. Ik waag echter veel, want op het ogenblik dat ik deze regels schrijf, is er nog niets beslist, en mijn stukje verschijnt pas over vier weken...

STANDARD en Anderlecht staan gelijk en hebben twee punten voorsprong op Beerschot. Dit wil echter nog niet zeggen dat Standard gewonnen is. Berchem heeft terrein verloren. Op het ogenblik dat ik dit schrijf, staat Berchem op de achtste plaats met 14 punten, tegenover 18 voor Standard op de eerste plaats van de rangschikking. Ik herinner mij nog goed de brieven van jonge supporters van de Berchemklub, waarin ik las : « Beste Luc Varenne, zeg ons of Berchem dit jaar kampioen wordt ». Mijn antwoord was steeds zeer gunstig voor Berchem, want ik bewonderde het mooi spel van deze flinke klub. Het spijt mij zeer erg dat ik mijn mening moet wijzigen, maar werkelijk, ik denk dat de zwart-gelen het niet zullen halen. Alhoewel Anderlecht door Sporting Charleroi op eigen veld geklopt werd, moet ik zeggen dat de Anderlechtenaren stalen zenuwen hebben. Dat is zeer belangrijk. Waar al de andere ploegen van een zekere opwinding getuigen als de match heftig wordt betwist, blijft het elftal van Anderlecht kalm. Zij spelen heel gerust en dat is een groot voordeel. Zoals alle werkelijke specialisten van de bal, houden de Anderlechtenaren niet van ruw spel. Wanneer er heel ruw gespeeld wordt, moeten zij dikwijls het onderspit delven. Het gaat hen zowat als met de boksers, die de boks als ware sport beoefenen en naar de planken gaan wanneer ze te doen hebben met echte, wilde vechtjassen.

COPPENS IS ONKLOPBAAR !

MIJN voorkeur gaat dus naar Anderlecht. Standard en Beerschot zijn zeer belangrijke outsiders. Een van die drie krijgt de titel, dat staat zo vast als een paal boven water. Ik hoop dat mijn jonge lezers het mij niet kwalijk zullen nemen, wanneer ik de bal moest mis slaan. In de voetbalsport is alles mogelijk !

Een vraag die steeds weerkomt in mijn korrespondentie is de volgende : « Wie is de beste voetbalspeler van ons land ? ». Ja, daar moeten wij kiezen tussen Mermans en Coppens. Ze zijn allebei puik. Daarover is iedereen het eens, maar wanneer het er om gaat een van de twee een streepje voor te geven, scheurt men ons landje letterlijk in twee. Inderdaad, Coppens heeft zijn supporters en Mermans ook, en geen vriend van Coppens die naar het kamp van Mermans zal overlopen, en geen supporter van Mermans die ooit aanhanger van Coppens wordt. Tijdens internationale matchen heb ik meer dan eens vastgesteld dat Mermans niet speelt zoals hij kan spelen. Maar zijn trouwe vrienden geven dat niet toe, zelfs wanneer Coppens bijna heel alléén de tegenstander versloeg, zwoeren ze bij Mermans.

Ik kan in dit verband een hele reeks anekdoten vertellen. Een daarvan wil ik jullie niet onthouden : het gebeurde te Stockholm in 1953 tijdens de eliminatiematchen voor de wereldbeker. Coppens was de sensatie van de dag. Na de match hesen de Zweden hem op hun schouders en droegen hem in triomf het veld af. Hij kreeg de medaille, bestemd voor de beste van de 22 spelers in deze match Zweden-België. Toen hoorde ik Coppens flegmatiek zeggen : « Deze lui weten niet wat voetbal is ! Zij geven mij de onderscheiding, terwijl men in België algemeen beweert dat ik niet kan spelen ». De volgende dag las men lange verslagen in de Zweedse pers en zag men drie zeer geslaagde tekeningen. Op de eerste zag men Coppens heel alléén op het voetbalterrein, zijn voet tegen de bal terwijl hij met een gebaar te verstaan gaf dat men moest trachten hem die af te nemen. Op de tweede tekening zag men drie moedigen die het waagden, maar Coppens deed een schijnbeweging, en schopte recht in het doel. De derde tekening stelde vijf Zweden voor, die over Coppens heen waren gevallen. Het was een kluwen, waaruit men niet wijsgeraakte, maar plotseling kwam daaruit toch de bal te voorschijn, die glad in het Zweedse doel terechtkwam. Dat is onze Coppens, en wij mogen fier zijn op zo'n knappe speler !

LUC VARENNE ANTWOORDT :

C. MINY, VERVIERS. — 1. De sympatiekste van allemaal ? Dat is een ernstig probleem, hoor ! Je moest me eens zeggen van welke sport. — 2. Mijn geliefkoosde sport ? Er zijn er twee : voetbal en tennis. — 3. Hoeveel reportages ? Dat weet ik niet ! Ik oefen dat stieltje nu reeds 10 jaar uit en heb m'n reportages niet geteld.

Luc Varenne

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET TRAGISCH LOT VAN HET JOODSE VOLK

DE eenheid maakt de sterkte uit van een land, ook van een klein land. Wanneer men binnen de landsgrenzen aan het twisten gaat dan wordt het spreekwoord « Wanneer twee honden vechten om een been, loopt de derde er mee heen » negen keer op tien bewaarheid. De Hebreeërs begrepen blijkbaar niet, of te laat, dat ze eensgezind moesten zijn om de sterkere buren het hoofd te bieden. Ze twistten voortdurend en in de helft van de tiende eeuw v. Christus splitsten zij zich in twee groepen.

1. — ISRAEL EN JUDA

SALOMO liet zijn zoon de twaalf stammen, die zijn koninkrijk vormden, na. Tien stammen scheidden zich weldra af en stichtten het koninkrijk Israël (Hebr. « Strijder Gods »). De twee andere stammen groepeerden zich rond Jeruzalem en vormden het koninkrijk Juda. Jood is niets anders dan burger van Juda. De Israëlieten kregen als koning Achab, gehuwd met Jezabel. Deze erkende als officiele religie de eredienst van Baal. Achab en Jezabel werden terechtgesteld wegens moord.

Achab deed veel voor de handel van zijn land en moedigde de bouwkunst aan.

2. — HET EINDE VAN ISRAEL EN JUDA

SARGON, koning van Assyrië, bezette in 722 voor Christus Samaria, de hoofdstad van Israël. Toen bleef er nog het klein koninkrijk Juda over waar men, op dit tijdstip, korte metten maakte met de profeten van Jahwe. Juda was een makkelijke prooi, doch ze zou niet meer voor Assyrië zijn, vermits Ninive het hoofd had moeten buigen voor Babylon. Het is Nabukadnezar II, koning van Babylon, die Jeruzalem innam en het Joodse volk gevankelijk wegvoerde. Deze ballingschap is van grote betekenis geweest voor de staatkundige en godsdienstige ontwikkeling van de Joden.

3. — HET KLAAGLIED VAN DE JODEN

AAN de oevers van de Eufraat zaten de Joden en beweenden hun verloren vrijheid en hun vaderland. « Zing ons een hooglied van Sion », vroegen de Chaldeeërs en de gevangenen zongen : « Wij zitten aan de stromen van Babylon en wenen als wij aan Sion denken. Aan de treurwilgen hebben wij onze harpen opgehangen. Hoe zouden we nog een hooglied zingen, nu we op vreemde grond zijn. »

4. — JEREMIAS WEENT OVER JERUZALEM

EN intussen zwierf er een man door de puinen van Jeruzalem, de heilige stad. Hij heette Jeremias en hij zong de onsterfelijke klaagliederen : « Nu is ze verwoest en eenzaam, de stad die eens vol mensen was. Tranen stromen over haar wangen en niemand die ze droogt. De straten wenen, de poorten zijn aan stukken. Gij die voorbij gaat op de weg, kijk en zie of haar leed gelijk is aan mijn leed ? ».

5. — CYRUS BEVRIJDT DE JODEN

BABYLON werd ingenomen door Cyrus, koning van de Perzen en deze bevrijdde de Joden in 536 voor J. Chr. Het volk van Juda keerde terug naar Jeruzalem, het bouwde de stad op en ontstak het vuur op het altaar om zoenoffers op te dragen. Alles werd in het werk gesteld om de kultus van Jahwe weer tot bloei te brengen. Maar het Joodse volk was niet meer onafhankelijk. In het jaar 70 na Christus werd de tempel opnieuw verwoest en het volk verdreven.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

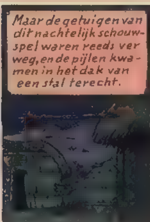
DE TIARA VAN ORIBAL

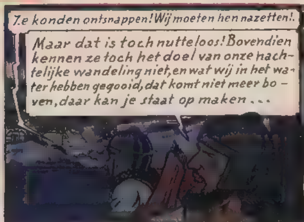
TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

's Nachts, zo vertelt de jonge koning, werden zware pakken in de stroom geworpen

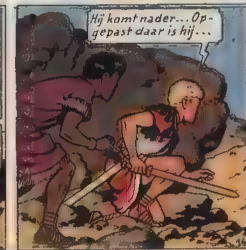

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

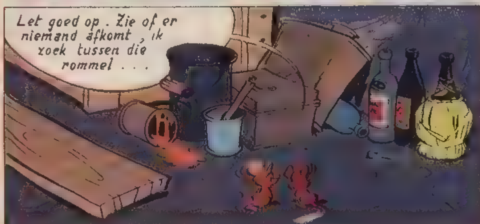
GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

EEN PRAATJE MET DE SLANG

MAAR NIET MET DIE UIT HET AARDS PARADIJS !...

MEN hoeft slechts over de slangen te spreken om je een koude rilling over de rug te jagen. Waar of niet? Sinds haar verdrijving uit het paradijs staat de slang in een slecht blaadje, en de meeste mensen hebben een vreselijke schrik voor haar. Misschien is die schrik zo groot omdat wij er eigenlijk heel weinig over weten en al te graag de vele legenden, welke om dit kruipdier zijn geweven, geloven. Dit wil niet zeggen dat slangen niet gevaarlijk zouden zijn !

Denken wij maar even aan de adder, die ook nog in onze streken voorkomt. De beet van de adder is dodelijk, wanneer het gif in het bloed komt. Het is daarom dat men de wonde moet uitzuigen of uitbranden. Een ander doeltreffend middel om het gif te neutraliseren is alcohol. Naar het schijnt worden er in India jaarlijks twintig duizend mensen gebeten door naja's...

DE TONG IS NIET GEVAARLIJK

MEEN niet dat alle slangen schadelijk zijn. Integendeel. Ze zijn soms heel gevaarlijk, maar ze eten een groot aantal kleine knaagdieren op die de velden zouden kaal vreten, indien ze niet door de slangen verdelgd werden. De adder b.v. eet muizen, kikvorsen, hagedissen, muilwormen en ook wel brood. In gevangenschap gaat de adder negen keer op tien in hongerstaking. Soms is hij met miereneieren te verleiden. De adder is van 63 tot 75 cm lang en z'n kleur is moeilijk te beschrijven. Soms zijn ze grijs en zilverwit, dan weer zeegroen, lichtgeel, roodbruin, olijfkleurig of bruingrijs. Zij hebben echter allemaal de donkere overlangsgetakte rugband. De bovenkaak van de adder is tot een kort, klein beentje verkromd, en slechts met holle en gegroefde giftanden bezet. De gifklier is groot en ligt onder de ogen. Een lange afvoerbuis loopt van hieruit tot onder de giftanden. Een sterke spier omhult de gifklier, zodat deze op het gepaste ogenblik heftig kan samengeperst worden om het gif uit te spuwen. De tong van de adder, die door iedereen zo gevreesd wordt, fungeert in werkelijkheid niet als aanvalsorgaan, maar als tastzin.

ECHTE VRIJHEIDSHELDEN

DE adder is dus slechts een klein slangetje en niet te vergelijken met de piton of de boa. De boa constrictor gaat pas tegen de avond op jacht. Ze is niet giftig, maar beschikt over een grote spierkracht, zodat ze vrij grote dieren kan doden. Zeer merkwaardig bij de slangen is het feit dat ze hun prooi niet verscheuren, maar ze helemaal inzwelgen. Haar kaken zijn zeer rekbaar, de speekselklieren bevochtigen de prooi en maken ze glad, zodat ze makkelijk in de slokdarm glijdt. Toch duurt het soms heel lang vooraleer de boa haar prooi heeft ingezwolgen. Het gebeurt wel eens dat zo een grote slang te gulzig is, dat ze haar prooi niet kan inzwelgen en ook niet meer kan uitspuwen. In dit geval stikt ze. De spijsvertering zelf kan uren — en ook dagen — lang duren. Zij blijven dan voor dood liggen, en eten gedurende die tijd niets meer. Wist je dat slangen maanden, ja zelfs jaren, kunnen in leven blijven zonder te eten ? Men heeft dit meer dan eens gemerkt in de dierentuin. Je moet weten dat bijna alle slangen echte vrijheidshelden zijn, en niet aarden in een kooi. Wanneer men hen met geweld eten in de slokdarm schuift (dat is een tamelijk gevaarlijke operatie), gewennen ze er zich later wel aan uit eigen beweging te eten.

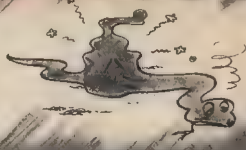
De adder is de gevaarlijkste slang van onze streken en goed herkenbaar aan haar driehoekige kop.

KENNISMAKING MET DE BRILSLANG

HET spreekt vanzelf dat de gifslangen ten slotte de gevaarlijkste zijn. Op de 2.500 soorten van slangen zijn er 300 waarvoor men liefst uit de weg gaat. De brilslang of naja, die men aantreft in Zuid-Azië en op de eilanden van de Indische Archipel, behalve dan op Celebes, is zonder twijfel een van de gevaarlijkste gifslangen ter wereld. Zij kan de zijkanten van haar hals zo uitzetten en opblazen dat die de vorm krijgt van een raket. In haar nek staat op een gele grond een tekening die aan een bril doet denken, vandaar haar naam. Ze zwemt uitstekend, klimt heel makkelijk in de bomen en is uiterst gevaarlijk voor klein wild. Gewoonlijk valt ze geen mens aan, behalve dan wanneer ze

WAARHEID EN LEGENDE

IS het waar dat de slangen van muziek houden ? Dat is een legende, want de slangen horen niet of toch heel weinig. Zij worden niet gecharmeerd door de schrille tonen van de fluit, maar wel door de bewegingen van de slangenbezweerder zelf. Het is echter mogelijk dat hun schubben aan het trillen gaan ten gevolge van de hoge fluittonen — net zoals wij de vloer onder ons voelen trillen, wanneer er een zware vrachtauto door de straat rijdt — en de slangen voor deze trillingen zeer gevoelig zijn. Om met slangen om te springen moet men de dieren in ieder geval zeer goed kennen en men moet steeds op zijn hoede uitgedaagd wordt. Een dier, dat door een brilslang werd gebeten, sterft na enkele ogenblikken, bij mensen duurt de doodstrijd soms urenlang. Velen menen dat de slang haar prooi hypnotiseert. Dat is onjuist. De slangen hebben starkijkende ogen, dat is waar. Zij kunnen de ogen ook niet sluiten, want zij hebben geen oogleden. Tussen staren en hypnotiseren is er echter een groot verschil. Hoe komt het dan dat dieren zo bang zijn, wanneer ze oog in oog staan met een slang ? Waarschijnlijk omdat ze, net als de mensen trouwens, schrik voor dat lang, kronkelende lijf hebben. Daaraan is er inderdaad ook iets onheimelijks. Sommige mensen echter vinden de slang mooi, en waarom ook niet ! De tekening en de huidskleur van vele slangen is inderdaad mooi. De boa constrictor wordt b.v. door sommige mensen als huisdier gehouden. In onze streken hoef je ze echter niet te zoeken, tenzij dan in de zoo.

De naja of brilslang is een van de gevaarlijkste gifslangen ter wereld, en je moet moed hebben ofwel heel goed weten hoe haar aan te pakken om het voorbeeld van deze Egyptenaar te volgen !

zijn. Tot de grootste vijanden van de slang behoren de roofvogels en de Egyptische wezel. Dit onverschrokken dier ontwijkt zelfs de gevaarlijke naja niet, maar doodt haar met een beet in de nek.

Adders en slangen golden vroeger als zinnebeeld van snelheid, sluwheid en medische kennis. Uit hun gif werden allerlei drankjes en zalfjes bereid. Barbiers schreven hun patienten gebraden en gekookte adders voor. Men zette het hart en de lever van de adders op spiritus om ze op zieke lichaamsdelen te leggen. Hun vet werd gebruikt voor wonden en kneuzingen en zelfs als gezichtscrème tegen rimpels ! De moderne wetenschap maakt ook gebruik van slangengif en heeft er in veel gevallen reeds mooie resultaten mee behaald.

Nu vraag je misschien hoe het zit met de zeeslangen ? Alle slangen kunnen zwemmen en er zijn soorten die uitsluitend in het water leven en men ontmoet in de tropische gedeelten van de Indische en Stille Oceaan. Het is mogelijk dat er af en toe slangen door het Kanaal van Panama zwemmen en zo in de Atlantische Oceaan terecht komen. Men weet nog niet heel nauwkeurig hoe lang zeeslangen duiken kunnen en dus volledig onder water blijven, maar enkele geleerden geven een minimum tijd van acht uur aan. De zeeslangen hebben zeer grote longen en kunnen de neusgaten hermetisch sluiten. Zij eten kleine vissen en ook palingen, en worden, op hun beurt, door grote vissen bv. door haaien opgegeten.

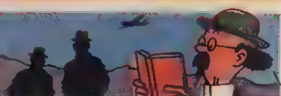
Als een piton geen honger heeft laat het lekkerste brokje haar onverschillig.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGÉ

KORTE INHOUD

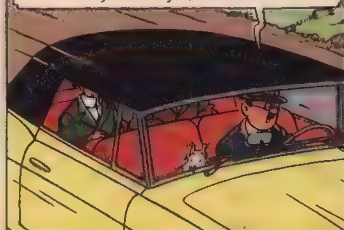
PROFESSOR Zonnebloem, gevangene van de Borduurse overheid die zich wil meester maken van zijn geheim, wordt door Kuifje en Haddock verlost. Ze zijn echter nog maar pas per auto de gevangenispoort uitgereden of het alarm wordt geblazen.

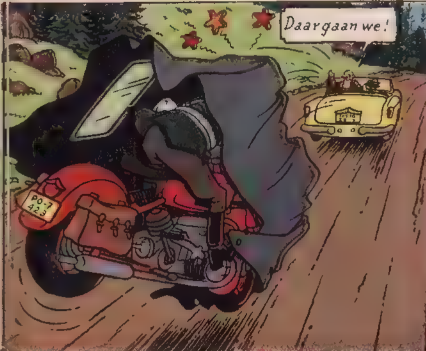

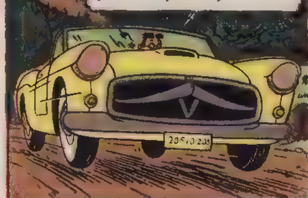

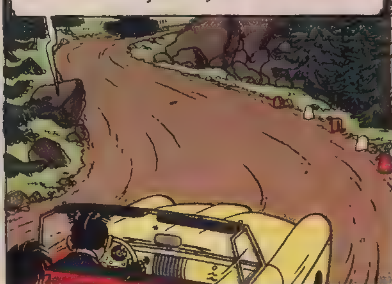

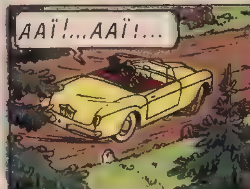

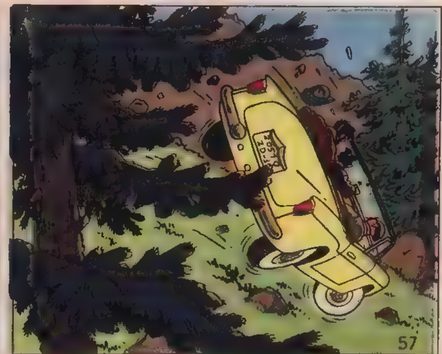

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE VERTELT DE GESCHIEDENIS VAN DE TELEGRAAF...

GEHEIMZINNIG is zo'n telegraafkantoor wel. Je zoudt er graag eens rondneuzen en weten hoe die dingen eigenlijk in mekaar steken. Heb je nooit lust gehad telegrafist of zelfs marconist te worden ? Voor de telegrafist bestaan er geen grenzen. Hij stuurt je boodschap over bergen, zeeën en, indien je zulks wenst, zelfs de wereld rond. Denk niet dat het overbrengen van nieuws over grote afstand uitgevonden werd door de moderne mens. Onze verre voorouders beschikten niet over de electriciteit en ze kenden de geheimen van de geluidsgolven niet, toch wisten ze zich van vuur en geluid op prachtige wijze te bedienen. Zelfs de zg. primitieve volkeren weten hoe men een boodschap kan overbrengen. Denk maar even aan de tamtam die geheimzinnig door het oerwoud roffelt en aan de rook en de vuurseinen van de Indianen.

IN HET JAAR 336 VOOR CHRISTUS HAD MEN TIJD

STEL je even voor dat je leeft in het jaar 336 voor Jezus Christus en dat je officier bent. Dat is al heel wat, maar het is niet genoeg ! Je moet bovendien een boodschap naar een naburig kamp overseinen. Geloof het, of geloof het niet, maar, je beschikt daarvoor over een telegraaf ! Inderdaad, een zekere Aeneas vervaardigde in dit jaar een soort van seintoestel een grote stok die vertikaal op een grote, met water gevulde kuip dreef en waarin verschillende boodschappen gegrift waren. De man, die er mee belast was een de boodschappen te melden, liet de stok stijgen of dalen tot het bepaalde bericht de rand van de kuip raakte Niet ver van daar stond er een tweede seintoestel opgesteld. De man, die het bediende, keek toe hoe ver de stok gezakt of gestegen was en deed hetzelfde Niet ver van het tweede stond er een derde seintoestel enz enz Ten slotte bereikte de boodschap het kamp ! Het was natuurlijk beter dan niets, maar het was niet erg praktisch Het aantal meldingen was zeer beperkt en er waren vele zulke telegrafen nodig om een boodschap over een zekere, in verhouding kleine, afstand te zenden. We willen er die Aeneas geen verwijt van maken, doch naar onze mening ware het veel vlugger en beter gegaan met één ruiter die met de boodschap in galop van het ene kamp naar het andere zou gereden zijn !

MET VUUR GESCHREVEN

186 jaar later vond de Griek Polybius veel beter : de letters van het alfabet werden bij middel van vooraf overeengekomen en vastgelegde tekens door laaiende toortsen overgeseind. Je ziet al dadelijk de schaduwkant van dit systeem; de boodschappen konden alleen 's nachts worden overgeseind Overdag ziet men het licht van de brandende toorts helemaal niet of toch niet ver. Bovendien waren de overeengekomen tekens nogal ingewikkeld en, om een lange boodschap over te seinen, had men aan één nacht niet genoeg ! Stel je voor met welke ogen de « berichtgever » naar de zon keek, die zijn werk kwam storen net op het ogenblik dat hij een sensationeel nieuws wou melden en de teleurstelling van de « ontvanger »

De Romeinen, die zeer praktisch waren, adopteerden deze metode, maar verbeterden ze Men seinde bij middel van een brandende fakkel van op een hoge toren Het « verschijnen » en het « verdwijnen » van de fakkel was van groot belang en moest aandachtig gevolgd worden, want het aantal keren en ook de afstand, welke er tussen verschijnen en verdwijnen was, correspondeerde met een bepaalde lettergreep De berichten konden tamelijk vlug worden overgebracht, maar alleen 's nachts

IN EEN UUR VAN PARIJS NAAR MARSEILLE

ROND het jaar 1790 kwam er een echte telegraaflijn tot stand. Stel je daaronder niet te veel voor, alhoewel het de mensen in die tijd met verstomming sloeg Het was Claude Chappe, een Fransman, die op vier meter boven de begane grond een plank om een as liet draaien. Zo maar draaien in de wind? Neen ! Ze draaide volgens een bepaalde metode. Tweemaal rechts om betekende bv « ik kom » en éénmaal links wilde zeggen « ik kom niet » Gelukkig was de verrekijker honderd jaar te voren uitgevonden en kon de man, die met eenzelfde toestel op tien of vijftien kilometer afstand van het eerste opgesteld was, de seinen zien.. De opgevangen boodschap stuurde hij dan op zijn beurt naar een derde en zo ging het voort. Naar het schijnt kon een boodschap op deze wijze in een uur van Parijs naar Marseille gezonden worden. In Augustus 1794, kwam er met de optische telegraaf van Chappe een verbinding Parijs-Rijsel tot stand En dat is niet alles. Rusland wou ook zo'n optische telegraaf hebben en in 1838, werden Sint-Petersburg en Warschau door een Chappe-telegraaf met elkaar verbonden Het was tsaar Nikolaas zelf die het éérste telegram opgaf.

DE ELECTRICITEIT DOET WONDEREN

DE eerste moderne telegraaf was de electromagnetische van Gauss en Weber in 1833. Karl-F Gauss was een van de grootste wis- en sterrenkundigen van alle tijden en hield zich ook met de natuurkunde bezig. Het was echter niet deze electromagnetische, maar wel de morsetelegraaf, twee jaar later door Samuel Morse gebouwd, welke algemeen ingang vond Samuel Morse is een Amerikaan die in 1791 geboren werd en in 1872 stierf. Hij was

De telegraaf van Aeneas.

Een Romeinse telegraafpost.

een natuurkundige en schilderde met talent. Hij reisde veel en het is tijdens de overtocht van de Atlantische Oceaan, van Europa naar Amerika, dat hij op het idee kwam van de electriciteit gebruik te maken om berichten over te seinen. Je moet weten dat de proefnemingen van Benjamin Franklin, inzake electriciteit, veel ophef maakten en Morse er fel door geboeid was. Gedurende heel de reis studeerde en werkte Morse en toen hij aan land stapte, was zijn telegraaf teoretisch klaar. Toen hij afscheid nam van de kapitein, zei hij « Als mijn telegraaf het nieuwe wereldwonder is, denk er dan nog eens aan dat hij uitgevonden werd aan boord van de « Sully » op 13 oktober 1832 Thuisgekomen wou Morse de teorie in praktijk omzetten, maar dat liep niet van een leien dakje.

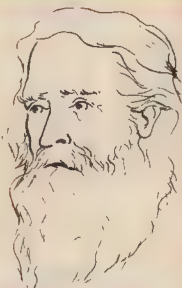
NEDERLAND KENT HET MORSESYSTEEM SINDS 1852

EEN eerste morsetelegraaflijn werd geopend in 1844 tussen Washington en Baltimore. Je weet wel dat bij dit systeem letters, cijfers en leestekens vervangen werden door kombinaties van strepen en punten, die als stroomimpulsen via de lijn worden overgebracht en als punten en strepen op de papierband aan de ontvangzijde verschijnen

In Nederland is het morse-systeem sedert 1852 in gebruik. De eerste centra waren Amsterdam, 's-Gravenhage, Rotterdam, 's-Hertogenbos en Zwolle. De morstelegraaf werd verdrongen door de draadloze telegrafie van Marconi

DE UITVINDER VAN DE DRAADLOZE WAS PIEPJONG

GUGLIELMO Marconi was pas twintig jaar en student in de natuurkunde, toen de gedachte het geluid **zonder draad** op afstand over te brengen in z'n hoofd spookte Hij experimenteerde, maar durfde er met niemand over praten. Hij was een zeer gevoelige jongen en thuis gekscheerden broers en zusters met hem. Van z'n moeder had hij echter twee kamers gekregen, waar hij mocht experimenteren naar hartelust en waar niemand hem kwam storen. Het was in december van het jaar 1894 dat er in die kamers 's nachts een electrisch belletje klonk dat draadloos in beweging werd gebracht. De afstand tussen uitzender en ontvanger bedroeg nauwelijks tien meter Met de hulp van z'n twee broers bouwde Marconi een paar jaar later reeds een draadloze die werkte over drie kilometers. In 1897, werd hij reeds door de Italiaanse regering uitgenodigd een zendstation te bouwen op de vlootbasis van Spezia, dat bestemd was om de verbinding met de Italiaanse vloot te onderhouden Het was in november 1909 dat Marconi, pas vijf en dertig jaar oud, de Nobelprijs voor natuurkunde verwierf. De mooiste resultaten met de draadloze telegrafie werden geboekt op de schepen. Wanneer deze in nood verkeren kunnen ze immers draadloos het S O S uitseinen en hebben steeds een grote kans gered te worden In 1929, zag de beeldtelegrafie het levenslicht doch daarover praten we later wel eens

Samuel Morse, uitvinder van de electrische telegraaf.

Johan is op weg naar het fort Sint-Michiel waar hij hoopt Godfried terug t[illegible] inden. Pl[illegible] [illegible] Hij wordt getroffen

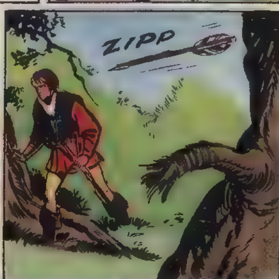

(Wordt voortgezet.)

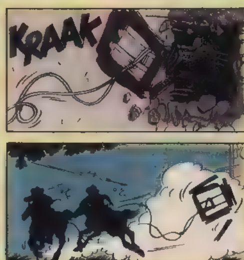
Een van de vier woestijnratten, die zijn makkers wil bevrijden, wordt door Chick Bill verrast. De vierde woestijnrat valt onze vriend echter in de rug aan...

Terwijl Chick Bill de jongste gebeurtenissen aan Dog Bull vertelt, slaan de gevangenen een nieuwe slag !

(1) Toespeling op de « Karabiniers van Offenbach » die altijd komen opdagen wanneer men hen niet meer nodig heeft.

Vraag de albums « De Kat zit in de Zak », « Chick Bill tegen de Onzichtbare » en « Doorbraak naar het Westen » van Tibet

Het krakeel tussen fluit en contrabas is bijgelegd

door de PHILIPS BI-AMPLI montage welke hoge en lage tonen afzonderlijk tot hun recht laat komen.

In de PHILIPS ontvangtoestellen met BI-AMPLI montage, de laatste, ophefmakende verbetering van de radiotechniek, werd de toongamma verdeeld in hoge en lage tonen.

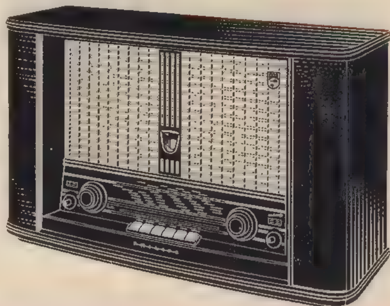
De zuiverheid van de hoge tonen wordt aldus niet meer beïnvloed door de lage tonen.

Luister naar de PHILIPS BI-AMPLI bij een Officiële PHILIPS Verdeler. U zult omgeven zijn door een 100 % natuurgetrouwe muziek en U zult opgenomen worden in een muzikale sfeer welke tot nu toe alleen in de concertzaal kon aangevoeld worden.

BX 653 A - Luxe Bi-Ampli

2 eindversterkers in Bi-Ampli montage.
2 luidsprekers (waaronder een met dubbele conus)
11 buizen - 2 progressieve toonregelingen (hoge en lage tonen) - Oriënteerbare storingsvrije ferroceptor — A.M./F.M. Duplex afstemming (gelijkwaardige klankniveau's) Toetsenbord met 6 drukknoppen —, Aansluiting voor pick-up, extra luidspreker en bandopname-apparaat.

fr 7.450

Ook voor uw Radio, vertrouw op PHILIPS !

DE 3 MUSKETIERS

D'Artagnan en de drie musketiers zijn op weg naar Londen. Zij hadden Calais nog niet bereikt, toen reeds twee van hen in de valstrikken van de kardinaal gevallen waren...

DE VALSTRIK VAN DE KARDINAAL

(79) DE hotelier wou onze vrienden twee kamers geven die gescheiden waren door een lange gang. D'Artagnan en Athos weigerden echter en verklaarden dat zij liefst in dezelfde kamer zouden slapen. De hotelier wou daarvan niets weten, maar de reizigers gaven niet af en ten slotte kregen ze de gewenste kamer. De nacht verliep betrekkelijk kalm. Om twee uur 's nachts trachtte men de deur te openen, maar de Gascogner was dadelijk klaar wakker en riep: « Wie daar ? » Iemand mompelde « Ik heb mij vergist », en verwijderde zich. 's Morgens voor dag en dauw liep Athos naar beneden om de rekening te betalen, terwijl d'Artagnan en zijn knecht, Planchet, al naar buiten gingen...

(80) DE hotelier nam het geld aan, keerde en draaide de muntstukken en riep: « Dat is vals geld ! Ik zal jou en je vriend laten aanhouden ! » Maar Athos, die niet gewoon was met zich te laten spotten, antwoordde: « Wacht even, kerel, ik zal je laten voelen wie hier meester is ! » Maar op dat ogenblik sprongen vier tot de tanden gewapende mannen binnen, en wierpen zich op de musketier. Hij schoot tweemaal en riep zo luid hij kon: « Ik ben gevangen genomen. Vlucht, d'Artagnan ! Vlucht ! Vlucht ! » D'Artagnan en Planchet lieten het zich geen twee keer zeggen. Ze sprongen te paard en galoppeerden de stad uit.

(81) IN de namiddag kwamen ze te Calais toe. Toen ze naar de haven liepen, merkte d'Artagnan een edelman, die ongeveer vijftig meter voor hem liep, en wiens laarzen grijs zagen van het stof. Hij naderde deze edelman, en hoorde dat hij aan een scheepskapitein vroeg: « Ik wil naar Engeland. Kan je mij meenemen ? » — « Dat is helaas ! onmogelijk, antwoordde de zeeman. Wij mogen niemand laten vertrekken zonder een speciale toelating van kardinaal de Richelieu. » — « Ik heb die toelating ! » riep de edelman en haalde een dokument uit zijn zak. « Ha ! Goed, laat er het zegel van de havengoeverneur opzetten, en kom dan terug. »

(82) D'ARTAGNAN, welke deze conversatie met veel belangstelling en ook met enige onrust had afgeluisterd, volgde de edelman. Eens buiten de stad, zei hij tot de onbekende: « In naam van de koning vraag ik je, mij het document te geven, waarvan je drager bent en dat je toelaat naar Engeland te varen. » De edelman was een ogenblik verbluft, trok dan bliksemsnel zijn degen en wou toeslaan. Maar onze Gascogner was op alles voorbereid en na enkele sekonden wist hij zijn tegenstander buiten gevecht te stellen. Hij greep dadelijk de toelating van de kardinaal opgesteld op naam van graaf de Wardes en vervolgde zijn weg.

(83) ENKELE minuten later liet hij zich bij de goeverneur aanmelden onder de naam van graaf de Wardes. « Dit dokument is volledig in orde. Ik zal het tekenen. Naar het schijnt wil Zijne Eminentie beletten dat iemand naar Engeland vertrekt. » — « Ja, antwoordde de Gascogner doodbedaard, het is een zekere d'Artagnan. Ik zal u zijn persoonsbeschrijving geven, men kan nooit weten waarvoor dat goed is... » en hij gaf het volledig portret van de ongelukkige graaf de Wardes... In de haven vond hij de kapitein met wie de agent van de kardinaal een uur tevoren een onderhoud had gehad. « De andere edelman vertrekt niet heden morgen », zei d'Artagnan en toonde zijn « laissez-passer »

(84) DE kapitein liet dadelijk de zeilen hijsen en het duurde niet lang of ze waren op hoge zee. Nadat ze ongeveer een halve mijl hadden afgelegd, zag d'Artagnan in de verte een licht schitteren en hoorde de knal van een ontploffing. Het was het kanonschot dat de sluiting van de haven aankondigde. « Ik ben mooi ontsnapt ! » zuchtte onze held, en daar hij doodmoe was vroeg hij om een matras op het dek te leggen. Hij strekte er zich op uit en sliep tot de volgende dag tien uur. Toen liepen ze de haven van Dover binnen. Een half uur later zette d'Artagnan voet aan wal en juichte: « Eindelijk ! Ik ben er, maar daarmee is de zaak niet afgelopen. Nu moet ik nog bij de hertog van Buckingham geraken ! »

Wordt voortgezet.

STORM AAN DE SCHOTSE KUST

IN het westen van Schotland, op een mijl van het noordelijkste punt van het Lewiseiland, het grootste van de Hebriden, staat er een witte vuurtoren op een eenzame rots. Aan de voet van die toren bruist en kolkt dag en nacht de Atlantische Oceaan. De officiele naam van die vuurtoren is Storneway, maar de vissers hebben hem de « Verloren Toren » geheten.

HET is werkelijk bijna ondenkbaar dat er mensen zijn die in die eenzame en afgelegen toren willen leven, en toch brengt een kleine sloep er iedere maand twee man, voorzien van enkele blikjes, wat brood en beschuiten. Gedurende vier weken waken ze in de vuurtoren en aan hen is het te danken dat de schepen niet te pletter lopen op de onderzeese klippen, welke in die omgeving zo talrijk zijn. De wacht op de vuurtoren wordt gehouden door de armsten van de dorpelingen. Zij gaan om de beurt en zijn heel blij in die vier weken enkele stuivers te kunnen verdienen.

Het was een klare en mooie novembermorgen. Jimmy Bratt, de oudste zoon van de onderwijzer, wachtte nabij de sloep, welke hem en zijn ploegmaat naar de vuurtoren zou voeren. Jimmy was 17 jaar en hij had zich laten opschrijven voor de wacht in de toren, omdat hij graag iets wou verdienen.

— Je hebt geluk, jongen, zei de kapitein van de sloep. De zee is erg kalm voor het seizoen, en als maat krijg je Mac Dumffries, een ruw man, maar hij kent de zee als niet een ! Hij houdt nu al twintig jaar de wacht op de toren.

Jimmy Bratt was bleek geworden, want Dumffries had een slechte naam in het dorp. Hij dronk al te graag whisky, en maakte met iedereen ruzie. Het was nauwelijks een maand geleden dat hij de onderwijzer had uitgescholden.

— De staat, zo had Mac Dumffries gezegd, heeft het recht niet de ouders van hun kinderen te beroven om hen niets anders dan wat dwaasheden in het hoofd te pompen. De kinderen moeten werken.

Sedert die dag had Dumffries zijn kinderen niet meer naar de dorpsschool gezonden, alhoewel de onderwijzer gedreigd had hem aan te klagen bij de inspekteur. De oude Schot haatte daarom de familie Bratt, en dat kon gevaarlijk zijn, want Dumffries was erg brutaal.

Weldra kwam Mac aangewaggeld.

— Wat geef je mij daar voor een groentje mee? riep hij misprijzend. Had je die jongen niet aan de rokken van zijn moeder laten hangen ? Ik verkies het al het werk alleen te doen gedurende een maand, als zo'n snotaap mee te nemen !

— Hou je mond, Dumffries, zei de kapitein, je weet best dat het reglement eist dat er twee wachters op de toren zijn. Bovendien is Jim zeventien jaar. Hij is een man. Tracht elkaar te verstaan, want anders schrap ik jullie definitief van de lijst. Liefhebbers zijn er in het dorp genoeg, dat weet je !

— Zijn vader heeft me aangeklaagd bij de minister. Ik zal met hem meegaan, maar zo waar ik Mac Dumffries heet, ik spreek geen woord met die onnozelaar.

— Trek het je niet aan, Jim, zei de kapitein. De oude heeft alweer een glas te veel gedronken, maar dat gaat wel over. In de grond is hij niet zo kwaad, geloof me...

*

ER woedde een heftige storm, toen de sloep een maand later opnieuw wou in zee steken om Mac Dumffries en Jim Bratt te halen. Hoge, witte schuimkop-

VERHAAL DOOR Y. DUVAL

GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

pen spatten hoog tegen de vuurtoren op, en er was geen kans er bij te geraken.

— Dat belooft wat voor de nacht, zei een van de matrozen.

— Zij zullen niet lachen daar in die gevangenis, meende een andere.

— Jongens, wij moeten de meertouwen uitgooien, zei de kapitein. Het zal niet makkelijk zijn, maar het moet. Hopen wij, dat wij het uithouden, de gewonde mee is.

Na enkele vruchteloze pogingen, viel de stalen koord aan de voet van de vuurtoren. Jimmy greep haar en knoopte ze stevig vast aan de ijzeren ring, wele in de muur van de vuurtoren zat.

— Kom, Mac, een kleine inspanning. Zet je in de zweefstoel, ik riem je goed vast en ik laat je naar beneden glijden. Er is niet het minste gevaar en de kapitein zal je in de sloep oppikken.

— Profiteer zelf van deze gelegenheid, jongen, Een van ons moet hier blijven en dat ben ik. Ik ben er toch ver aan en ik kan het gerust een dag of drie, vier zonder eten uithouden. Dan is de zee weer kalm, en kan men mij komen aflossen.

— Schiet op, riep de kapitein. De kabel spant meer en meer, seffens knakt hij af en wij hebben er geen tweede!

— Mac, smeekte Jimmy, kom, hijs je in de stoel en ga mee, aan land kan men je verzorgen. Denk aan je vrouw en je kinderen. Ik ben jong en stevig, en het maakt me niets drie dagen zonder eten te moeten blijven...

— Ik heb je gezegd, dat ik niet zou vertrekken, schreeuwde Mac woedend. En je weet dat ik koppig ben, dat heb je in die vier weken toch wel kunnen vaststellen, naar ik meen.

— Kom je, of kom je niet? schreeuwde de kapitein opnieuw. Wij kunnen hier niet langer blijven. Indien de gewonde binnen de vijf sekonden niet hier is, moeten wij terug...

— Vergeef het me, m'n oude Dumffries, mompelde Jim, en gaf hem een zware hoekslag onder de kin.

De oude viel bewusteloos, en Jimmy hees hem met veel moeite in de stoel. Langzaam gleed deze langs de kabel over de kokende golven naar beneden, en kwam vlug in de sloep.

DE SLOEP DANSTE ALS EEN KURK. DE MATROZEN GREPEN DE RIEMEN EN ROEIDEN ALS GALEISLAVEN. SLECHTS MET MOEITE EN NOOD SLAAGDEN ZIJ ER IN DE KOERS TE HOUDEN.

— De wind voorspelt inderdaad niets goeds, antwoordde de kapitein. Maar misschien draait hij tegen de avond en wordt het weer kalmer. Vandaag zullen wij maar niet verder aandringen. Morgen zien wij dan wel. Hoog in de toren lopen zij minder risiko, dan wij in onze schuit.

Maar 's nachts werd de storm nog heftiger. De zee kookte en hoge golven sloegen met het lawaai van een kanonschot tegen de rotsen te pletter. Dat duurde nog een dag en nog een nacht, toen stak de kapitein opnieuw in zee in de hoop de vuurtoren te kunnen bereiken. Hoog in de toren wapperden een reeks seinwimpels; ze betekenden C.Q.U.D. Come quickly, danger (Kom vlug, gevaar).

— Wat mag er hen overkomen zijn, bromde de kapitein. Misschien hebben zij geen eten meer, maar dat volstaat toch niet om ons zulke boodschap te seinen.

— De zee lijkt mij kalmer, baas, wij kunnen er misschien bij geraken. Jimmy is nog erg jong, je kan nooit weten wat er gebeurt is...

De sloep danste als een kurk, de matrozen grepen de riemen en roeiden als galeislaven. Na een uur kwamen zij aan de klippen, welke aan de eenzame rots lagen. In de verte zagen zij Jim Bratt, die zich vastklampte aan de reling van de vuurtoren.

— Wij kunnen niet dichter komen, riep de kapitein. Het is niet mogelijk bij zulk een weer tussen de klippen te sturen. Wat is er gaande? Waarom hebben jullie hulp nodig?

Gelukkig bracht de wind de woorden van de kapitein mee, en Jimmy verstond hem. Hij schreeuwde uit alle macht terug:

— Mac is van de trap gevallen en heeft zijn been gebroken. Het is erg gezwollen, kan je hem niet meenemen? Ik heb hier niets meer dan een pak beschuiten...

*

NOG vijf dagen en vijf nachten woedde de hevige storm, maar op de verloren toren werd gewaakt, want het vuur brandde ononderbroken en verwittigde de schepen voor het gevaar. Toen het orkaan luwde, stak de kapitein in zee om Jimmy Bratt af te lossen. Men vond hem bewusteloos aan de voet van de reusachtige vuurtorenlamp. De kapitein goot hem wat rum tussen de lippen en bracht hem naar land.

— Hoe gaat het met de oude Mac? vroeg de jongen als hij de ogen opende.

— Bekommer je daar niet om! bromde de kapitein. Onkruid vergaat niet! Nog een paar weken en zijn been is genezen. Maar jij, jongen, jij hebt bewezen dat je een echte man bent. Wij zijn fier op je!

DE LAATSTE PATROUILLE

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

GOOI DE MEERTOUWEN LOS !

Op hun weg doorheen de brousse ontdekten de padvinders en hun twee vrienden een geheimzinnige steen. Zij hadden te vechten tegen een wilde volkstam, maar bereikten uiteindelijk de bronnen van de Fitzroy. Het kamp van de Blythe-expeditie werd overvallen...

BLYTHE, Smith en Jackson lagen aan handen en voeten gebonden in een hoek van een tent. Hun kleren waren vuil en gescheurd. Hun gelaat was uitgeteerd en bedekt met een baard van acht dagen. Ze zagen er beklagenswaardig uit. De « Gemzen » bevrijdden hen vlug van hun boeien en droegen hen buiten. De ongelukkigen konden nauwelijks nog op hun benen staan... De jongens gaven hen te drinken en te eten en daarna vertelden Gordon en Jim Woorsther hoe ze met de jonge padvinders waren opgestegen om boven het kamp levensmiddelen en medicijnen af te gooien en hoe ze, wegens motordefekt, gedwongen waren geweest een noodlanding te maken in de woestijn. Ze vertelden natuurlijk ook over de lange tocht door de wildernis en al de avonturen, welke ze hadden meegemaakt.

TEN slotte, zo besloot de piloot zijn verhaal, moesten we nog een aanval van de wilden afslaan. Dat was op ongeveer vijfhonderd meter van hier, aan de andere zijde van de heuvel.

— Dat was het dus, zei Blythe. Zie je, we werden hier scherp bewaakt, doch enkele minuten geleden hoorden we geweerschoten. Onze bewakers hoorden ze natuurlijk ook en zijn gevlucht als hazen. Het is nu een week dat we in onze eigen tent gevangen werden gehouden. We kregen het bezoek van vier blanken die ons wijsmaakten dat ze kangoeroejagers waren. Dat verwonderde ons erg, want zo ver dringen kangoeroejagers nooit door. We meenden echter dat we hen moesten onderdak en eten geven. De eerste avond van hun verblijf leverden ze ons reeds uit aan een wilde stam... Ze hadden er voor gezorgd die arme drommels vooraf stomdronken te maken. Ze vernielden onze radio, doorzochten onze papieren, onze dokumenten en gingen ten slotte aan de haal met alles wat enige waarde had. Ze hadden hun overval ongetwijfeld zorgvuldig berekend. Zij wisten, dat wij van de regering opdracht hadden gekregen in deze streek diamantbronnen op te sporen

— Ja, het plan dat jullie maakten en dat door de bandieten gestolen werd, ging in de vlammen op.

— Professor Blythe, kan u me zeggen of deze steen enige waarde heeft ? We vonden hem aan de rand van een half uitgedroogde kreek.

De geleerde bekeek de steen, welke Guido hem overhandigde aandachtig, en floot zachtjes tussen de tanden van pure verbazing.

— Waar hebben jullie die steen precies gevonden ? Die is prachtig ! Wellicht de grootste steen die ooit op Australische bodem ontdekt werd. De « Kampioen » gevonden in 1888 woog 65 karaat. Deze moet 100 karaat wegen. Zelfs geslepen haalt hij, naar mijn mening, nog ongeveer 80 karaat.

— We maakten een kleine schets van de plaats waar we hem vonden en hebben, naast de kreek, enkele rotsblokken in pyramidevorm opgestapeld en daarop een kruis van takken geplant.

— Ik wens jullie geluk, mengde zich Jackson in het gesprek. Jullie hebben onze taak vereenvoudigd. Jullie hebben de bron gevonden die wij zochten...

— We hebben ook nog een klein geschenk voor prof. Smith, de etnograaf, lachte Guido. Op zes à zeven dagen gaans van hier ontmoetten we vriendelijke dwergnegers.

— Bravo ! Ik heb altijd gezegd dat er duizenden jaren geleden Pygmeeën van Nieuw Guinea naar Australië uitgeweken zijn.

— Jullie vertellen ons waarlijk sensationele dingen, alsof het de doodgewoonste zaak ter wereld was, riep Jackson geestdriftig. Met jullie hulp zullen we gaaf en behouden in de bewoonde wereld geraken en zo eindigt ons eerder pijnlijk avontuur nog opperbest.

DE dokter had intussen het been van Harry Gordon onderzocht en opnieuw ingebonden. Daarover hoefde men zich geen zorgen meer te maken, meende hij. De breuk zal fijn genezen.

De « Gemzen » waren natuurlijk erg gelukkig, omdat ze eindelijk de Blythe-missie hadden gevonden, ze waren ook blij met de gelukwensen, welke ze hadden mogen in ontvangst nemen. Ze deden nu hun best een avondmaal te bereiden en er een feestelijk tintje aan te geven. Ze meenden terecht dat ze die heuglijke ontmoeting met Blythe, Smith en Jackson moesten vieren.

— Jongens, we moeten zo spoedig mogelijk weg, zei Blythe, aan tafel, en ik zie maar één middel om dat te doen : over de stroom tot Dampier, de dichtst bijgelegen kuststad varen. Maar varen op de Fitzroy is niet zo makkelijk. Er zijn heel wat stroomversnellingen en watervallen. De weg te voet is echter ook niet zonder ge-

vaar en dat zou drie à vier weken vergen.

— Akkoord om langs de stroom te gaan, meende Harry Gordon, maar daarvoor moeten we prauwen hebben en het is niet zo makkelijk een prauw uit een boomstam te snijden. Dat zal ons een maand tijd kosten!

— Waarom zouden we geen vlot maken? vroeg Guido. Een vlot breed genoeg om elf passagiers met hun bagage mee te nemen en dat bovendien zo stabiel is, dat we zonder gevaar over de stroomversnellingen heenkomen.

Dit voorstel oogstte veel bijval en reeds na de maaltijd werden de eerste schetsen gemaakt van het vlot. Iedereen gaf z'n mening te kennen en ten slotte werd men het eens over de boomsoort en de afmetingen. Reeds de volgende morgen kozen Blythe en Guido de bomen uit. Ze moesten lang en recht wezen, stevig en toch licht zijn. Ze moesten bovendien dicht bij de rivier zelf gevonden worden, daar het te moeilijk was ze over een grote afstand te slepen..

Drie dagen lang hakten ze bomen om, kapten de takken af en rolden de stammen tot vlak bij het water. Nog drie dagen waren nodig om de stammen met lianen aan elkaar te binden. Dit moest in het water gebeuren, want eens klaar, zou het vlot te zwaar zijn om het te water te laten.

HET vlot was gemaakt in de vorm van een rechthoek. De langste stammen vormden in het midden vooraan een soort van puntvormige boeg. Als stuur, hechtte men achteraan een plank schuin aan een van de stammen vast. Het onderste gedeelte van de plank stak in het water, met het bovenste kon men manœuvreren. Uit takken en zeildoek hadden de jongens een kleine kajuit gemaakt. Daar konden ze schuilen als de zon te fel bakte. Grote stenen aan koorden bevestigd zouden, in geval dit noodzakelijk zou wezen, als anker dienen. In het midden stond een kleine mast met een zeil gemaakt uit het fijn linnen van een valscherm. Alles getuigde van een grote vindingrijkheid en het is wel onnodig te vertellen hoeveel werk en zorgen dit vlot had gekost! De achtste dag werden de levensmiddelen en het materieel op het vlot geladen. Met diepe ontroering stapten de geleerden en de jongens op hun vaartuig en gooiden de meertouwen los, op hoop van zege...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

KETJE EN HENK OP AVONTUUR

HET GEHEIM VAN DE BRANDKAST

VRAAG :

In welke richting moet men de kruk draaien om de koffer te openen? In richting A of in richting B?

BIJKOMENDE VRAAG :

(dient om de ex aequos te schiften)

Welke lengte bekomt men als men honderd dozen FRANCO-SUISSE, kaas « Becassine » (6 porties) naast elkaar legt?

REGLEMENT

— Wie het beste antwoord stuurt, wint een album van de KUIFJE'S BON en de 16 reeksen chromo's, welke dit album illustreren; de 49 volgende winnen een mooie prijs.

— Om geldig te wezen, moet je antwoord :

a) op een briefkaart gezonden worden naar KUIFJE, Lombardstraat, 24, Brussel (Prijsvraag Nr 7 van de KUIFJE'S BON);

b) ons toekomen voor 25 januari te middernacht;

c) vergezeld zijn van één KUIFJE'S punt. Kleef dit punt op de briefkaart.

— De oplossing van deze prijsvraag verschijnt in KUIFJE, nummer 9 van 29-2-1956.

ONZE GESCHENKEN

I. — **AFDRUKPLAATJES KUIFJE** — **Per reeks : 50 punten**

Reeks 1 — DE SCHAT VAN SCHARLAKEN RAKHAM
» 2 — DE KRAB MET DE GULDEN SCHAREN
» 3 — KUIFJE IN AMERIKA
» 4 — HET ROTSEILAND
» 5 — DE ZONNETEMPEL

II. — **REINAERT DE VOS** — **Per reeks van 40 prentjes : 60 punten**

Reeks 1 prentjes 1 tot 40
» 2 » 41 tot 80
» 3 » 81 tot 120
Reeks 4 prentjes 121 tot 160
» 5 » 161 tot196

III. — **DE SPROOKJES VAN PERRAULT** : De acht mooiste sprookjes van PERRAULT — **Per reeks van 50 prentjes : 75 punten**

Reeks 1 (50 prentjes) ROODKAPJE — DE GELAARSDE KATER
Reeks 2 (50 prentjes) KLEIN DUIMPJE — BLAUWBAARD
Reeks 3 (50 prentjes) ASSEPOESTER. — ROBRECHT MET DE KUIF
Reeks 4 (50 prentjes) DE SCHONE SLAAPSTER. — HET MEISJE MET HET EZELSVEL

IV. — **BRIEFPAPIER KUIFJE** : Omslag met 10 omslagen en bladen, versierd met een schild van KUIFJE — **100 punten**

V. — **KUIFJE'S CHROMO'S van de verzameling ZIEN en WETEN.** — **Per reeks : 100 punten**

VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914) — De geschiedenis van de pionniers van het luchtruim. — 10 reeksen van zes prachtige chromo's in groot formaat
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945). — De geallieerde luchtmacht en haar voornaamste tegenstanders — 10 reeksen van zes prachtige chromo's in groot formaat
AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900) Stoomdiligences eerste explosiemotoren de geschiedenis van de geboorte van de auto —
MARINE (Oorsprong tot 1700). — De geschiedenis van de zeevaart van primitiefste schuit tot de zeilschepen van de XVIIe eeuw — 8 reeksen zijn beschikbaar

VI. — **DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST.** — **Per reeks : 200 punten**

Primitieven reeks 1 5 Vlaamse schilderijen
XVIe eeuw reeks 1 5 Italiaanse schilderijen
XIIe eeuw reeks 1 5 Vlaamse schilderijen
reeks 2 5 Hollandse schilderijen
XVIIIe eeuw reeks 1 5 Franse schilderijen
XIXe eeuw reeks 1 5 Belgische werken
reeks 2 5 Franse werken (begin van de eeuw)
reeks 3 5 Impressionistische werken

VII. — **PORTEFEUILLE KUIFJE.** — **200 punten**
VIII. — **PORTEMONNAIE KUIFJE.** — **200 punten**
IX. — **KUIFJE'S PUZZLE OP KARTON.** — **200 punten**
X — **KUIFJE'S PUZZLE OP HOUT.** — **500 punten**

DE KUIFJE'S BONS VIND JE OP DE PRODUKTEN :

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T.
Lombardstraat, 24, Brussel.

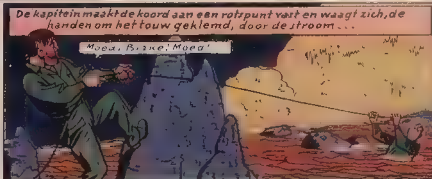
HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Olrik heeft het klaar gespeeld Blake en Mortimer in de grot in te sluiten. Zij trachten langs een onderaardse rivier een uitweg te vinden, en worden meegesleurd naar een waterval.

ring
krege
mantbro

Heb je reeds de twee spannende albums van Jacobs « Het Geheim van de Grote Pyramide » (I en II) gelezen?

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

... maharadja van Janagar vroeg M. Tockburger een voo... ...stelling te geven in zijn stad. Teddy ziet op de wagen va... de maharadja een zwarte talisman...

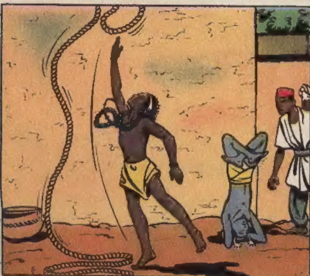

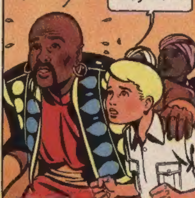

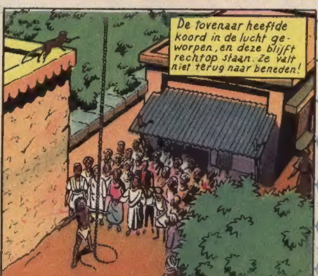

Geen mooier verhaal dan « Pom en Teddy »? Ken je reeds « Het eigenaardige geval van Mijnheer van Meylbeke »?

KEN JE

ERNEST CLAES

ONZE GROOTSTE VOLKSSCHRIJVER?

En dit is « de Witte » zoals Timmermans hem tekende als illustratie voor het plezierige boek van zijn dikke vriend Ernest Claes.

TIJDENS de jongste maanden werd Ernest Claes in verschillende Vlaamse steden en dorpen hartelijk gevierd door zijn duizenden bewonderaars ter gelegenheid van zijn zeventigste verjaardag.

« Kuifje » heeft vroeger reeds aan Ernest Claes een reportage gewijd, maar dat is nu reeds enkele jaren geleden, en intussen zijn sommige van onze lezers van toen reeds afgestudeerd, en is onze lezerskring bijna helemaal vernieuwd. Voor al onze huidige lezers, niet alleen in Vlaanderen, maar ook in Nederland, Kongo en alle streken waar Nederlands wordt gesproken en « Kuifje » gelezen, (Zuid Afrika, Indonesië, West Indië, Detroit, enz.) stellen wij Ernest Claes nogmaals voor.

DE vader van Ernest Claes was een landarbeider met een talrijk gezin. Hij woonde te Zichem, in Brabant, in een lemen huis. Aan zijn vader en aan zijn vaderhuis heeft Ernest Claes in zijn boek « Jeugd » enkele van de schoonste bladzijden gewijd, die in zijn werk te vinden zijn.

Ernest Claes is in ons land, en ver buiten de grenzen, vooral bekend als de auteur van « De Witte » (1920), een boek dat een van de hoogste oplagen heeft bereikt in de moderne Nederlandse literatuur van onder en boven de Moerdijk. Het werd in ik-weet-niet-hoeveel-talen vertaald. « De Witte » werd ook verfilmd.

« De Witte » was echter Claes' eerste boek niet, want in 1916 had hij, op het einde van de eerste wereldoorlog een reeks oorlogsverhalen uitgegeven, een boek over « Namen 1914 », en « Bei uns in Deutschland » waarin hij zijn belevenissen in de oorlog en in een Duits krijgsgevangenenkamp vertelt.

Op « De Witte » is een hele reeks verhalen en romans gevolgd, waaronder wij « Zichemse Novellen » vermelden (1921), « Charelke Dop » (1923), « De Fanfare de Sint Jansvrienden » (1924), « Kiki » (1925), « Wannes Raps » (1926), « Kobeke » (1933), en « Pastoor Campens » (1935).

Indien je van Ernest Claes nog niets hebt gelezen, mag je het niet langer uitstellen om met het werk van deze grote Vlaamse volksschrijver kennis te maken. In om het even welke biblioteek of boekhandel kan men zich verschillende boeken van Claes aanschaffen.

Wanneer je er één zult gelezen hebben, ben ik er van overtuigd dat het daarbij niet zal blijven, en je in de eerstvolgende weken beslist nog enkele andere werken van deze pittige verteller zult verslinden.

Je zult je mischien afvragen, hoe Ernest Claes als kind uit een talrijk en arm gezin het zo ver heeft kunnen brengen. Hij heeft kunnen studeren dank zij de bescherming die hem geschonken werd door de paters van de abdij van Averbode, die daar in de buurt van Zichem ligt.

DE POS

IN HET SUIKERPARADIJS

EEN Amerikaanse geleerde, Dr H.-B. Hass, heeft verklaard dat wij ons weldra zullen kunnen kleden met klederen uit suiker en dat deze grondstof eveneens zou dienen om zeep te vervaardigen, meubels en muren te schilderen, plantages te besproeien met insektendodend vocht, enz..., enz...

In de laboratoria van de zeepfabrieken voegt men reeds suiker toe aan de verschillende vetstoffen. En dat is maar een eerste stap, want weldra zal er ook suiker toegevoegd worden aan de tandpasta, de mayonnaise, de parfum, de chocoladedrankjes, het veevoeder, enz...

Een belangrijke eigenschap van de suiker blijkt ook te zijn, dat men er waterdichte stoffen kan mee vervaardigen...

Iedere maand verschijnt er een nieuwe reeks KUIFJE'S CHROMO'S

NIEUWS IN

● De politie van Newark (Ne Jersey) zal weldra uitgerust wo den met kleine radioontvang toestellen, die in hun kepi zulle verborgen zijn. Dank zij dit ve nuftig toestel zal de centralep litiepost instrukties kunnen g ven aan al zijn politiemanne die zich in een straal van 30 k lometer rond de post bevinde

★

● Te New York kregen voetga gers, die een straat hebben ove gestoken terwijl het signaal o rood stond, de keus tussen ee boete van 3.000 F. of 30 dag gevangenis !

★

● De worst is 6.955 jaar oud Het is een van de oudste vo dingswaren ter wereld. Tijden de festijnen die men in het oud Egypte en in Babylonië aa

EEN GOEDE STRAF

EEN Engelse zeeman, Clifford Leach, had een pak gestolen. Hij verscheen voor de rechter, die hem natuurlijk veroordeelde tot het teruggeven van de kledingsstukken. Zeer verveeld moest de ongelukkige zeeman verklaren dat het pak in kwestie, dat was dat hij droeg, en hij er geen ander bezat... De Engelse rechter besloot toen, om de arme zeeman uit de nood te helpen, hem een uniform te lenen van... een politieman! Een dergelijke oplossing is alleen maar mogelijk in Engeland... De dief moest wel eigenaardig opgekeken hebben, toen hij het justitiepaleis verliet in de uniform van politieagent!

Deze foto werd genomen op een Amerikaanse militaire basis. Ze heeft een originele beeldkompositie, en iedere fotograaf zou werkelijk fier zijn deze prachtige opname de zijne te mogen noemen. Het valt vooral te bewonderen dat de man die dit kiekje maakte op het juiste moment heeft afgedrukt, geen fraktie van een sekonde te vroeg, noch te laat. Een knap stukje fotografie !

Tiljon

HET KORT

richtte, was de worst een van de voornaamste schotels. Ook de oude Romeinen apprecieerden deze vleeswaar zeer.

★

● Het eerste elektronische fornuis wordt te New York te koop aangeboden, en kost 1.200 dollar (ongeveer 63.000 F.) Het kan eieren koken in 22 sekonden.

★

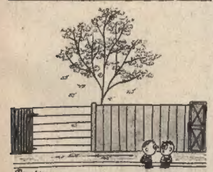
● Na een inval van konijnen te hebben moeten afweren, krijgen de Australiërs thans af te rekenen met een massale kangoeroe-aanval. De kangoeroes, die beschermd worden door de wet (men mag er geen jacht op maken) hebben zich zo sterk vermenigvuldigd, dat ze een echte ramp dreigen te worden voor de landbouwers, want ze eten nog driemaal sneller dan de konijnen!

IN DE ZOO

EEN Frans schrijver heeft ons enkele interessante bijzonderheden bezorgd over de snelheid van de dieren: leeuwen, tijgers, herten, konijnen en olifanten lopen aan een gemiddelde snelheid van 40 km per uur. Beren (!) en zebra's halen de 50 km per uur, maar ze zouden bij een wedstrijd toch voorbij gestoken worden door de gazellen en de

giraffen, die een snelheid van 65 km halen. De reebokken en de antilopen zijn nog sneller: 80 en 100 km per uur! De jachtluipaard is echter het snelst van al, want die bereikt de 112 km per uur! De arme schildpadden, daarentegen leggen in een uur amper 400 meter af!

— Ja, ik ben als eens gaan lopen thuis maar ze hebben me bij de kraag gepakt in de snoepwinkel...

EEN LANGE CONFERENTIE

NIEMAND houdt van lange konferenties, en nochtans heeft een talrijk publiek in een Londense konferentiezaal een voordracht beluisterd van de heer Kevin Sheenan, die gedurende 133 u (honderd drie en dertig...) aan een stuk heeft gesproken!...

Al sprekend heeft deze heer, die waarschijnlijk over een buitengewone tong en extra stembanden moet beschikken, slechts enkele slokjes thee, koffie of suikerwater gedronken. Hij heeft over alle onderwerpen gesproken, van de politiek tot het hypnotisme. Toen hij eindelijk zweeg, vernam hij dat hij het wereldrekord « redenaars » had gebroken. Het was tot op die dag in de handen van een Rus (131 u.)!

EN VERGEET NIET IEDERE AVOND EN 'S ZONDAGSNAMIDDAGS TE KIJKEN NAAR HET TV - ALBUM « DE BRONZEN SLEUTEL » OP KANALEN 10 m 2 625 B

ASSORTIMENTEN

DE Amerikanen hebben er weer wat nieuws op gevonden: de autofabrieken van Detroit hebben kontrakten afgesloten met verschillende firma's, die assortimenten zullen leveren van kledingsstukken die aangepast zijn bij iedere wagen. Iedere automobilist zal zich voortaan schoenen, kousen, dassen, hemden, zelfs een portefeuille, een vulpen en een hondenleiband kunnen aanschaffen, die perfekt zullen aangepast zijn bij de kleur van zijn nieuwe wagen...

Zijn humaniora heeft Ernest Claes gedaan in het kollege van Herentals, in de jaren 1898 tot 1905, en over deze kollegejaren heeft hij ook vaak geschreven. Na Herentals trok Ernest Claes naar de Leuvense hogeschool, waar hij van 1906 tot 1910 Germaanse filologie studeerde. Hij verwierf er een doctorstitel met een dissertatie over Potgieter.

Deze plezante tekening is eveneens van de hand van Felix Timmermans en illustreert ook het vrolijkste Vlaamse jongensboek: « De Witte ».

Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog werd Ernest Claes gemobiliseerd. Hij nam deel aan de slag van Namen, werd er gevangen genomen en naar Duitsland gedeporteerd. Na de oorlog werkte Ernest Claes als ambtenaar bij de Belgische Kamer der Volksvertegenwoordigers, waar hij het bracht tot direkteur van het beknopt kamerverslag.

Thans brengt Ernest Claes een gelukkige levensavond door in zijn woning « Huize ter Stalle », in de Stallestraat, 99, te Ukkel bij Brussel, samen met zijn echtgenote, de schrijfster Stefanie Claes-Vetter, die geboren werd te Zutphen in Nederland.

Ernest Claes werd om zijn literaire verdiensten benoemd tot lid van de Koninklijke Vlaamse Akademie voor taal- en letterkunde, en van de Zuid Nederlandse Maatschappij voor taal-, letterkunde en geschiedenis.

Hij is de voorzitter van de Vereniging van Kunstenaars voor de Jeugd en van de Clauwaert-Vereniging, die tijdens de jongste jaren talrijke oorspronkelijke en goede Vlaamse romans op de markt bracht.

« Kuifje » wenst Ernest Claes nog veel gelukkige en vruchtbare jaren, en verzekert hem, dat ook de nieuwe generaties zijn werk met evenveel belangstelling en geestdrift zullen lezen als de vorige!

JOHAN DE BRABANDER.

ANTWOORDEN OP DE TEST VAN DE WEEK
ZOU JE EEN GOED HANDELAAR ZIJN?

45 punten: Je bent een ware zoon van Mercurius! Hij was immers de god van de handel, maar ook die van de advokaten en van de dieven! Je opent dus later een handel en wij zijn er ook van overtuigd dat je die eerlijk zult drijven.

Van 30 tot 44 punten: Indien je als handelaar wilt door de wereld komen, moet je een grote ervaring en mensenkennis hebben. Alle klanten zijn verschillend. Er zijn er die niet weten wat ze wensen. Er zijn er die te goed weten wat ze willen. Er zijn er die menen dat het duurste altijd het beste is, en er zijn er die niet naar de kwaliteit kijken, als de prijs maar met hun beurs overeenstemt. Vergeet nooit je klanten kleine attenties te bewijzen!

Van 15 tot 29 punten: Neen, vriend, je mag nooit laten blijken dat je klanten je vervelen, dat ze je kostbare tijd doen verliezen, of wat weet ik meer. Wanneer je dit zegt of het hen laat merken, zullen ze naar een andere winkel gaan...

Van 0 tot 14 punten: Het is heel jammer, vriend, maar jij hebt geen aanleg, hoor! Kies een ander beroep en ik geef je de goede raad je niet in de doeken te laten doen. Om te verkopen moet je één oog open houden, maar om te kopen twee, zegt de volksmond. Vergeet het niet!

Het weekblad « KUIFJE »: 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit:* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 199.334 —
Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo: KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada: 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

